

Madam Poezie

BPM

BPM.

Madam poezie.

Jste mi věrná

a jsem věrný vám.

Ruce mi páchnou horkou ocelí. Cejtím
zatvrdlý břicha prstů,
když se dotknu listin,
archivů, kreseb mejch expozicí,
svázanejch v rohu v prachu v kartonu; už cizí.

Soukromě vážu sbírku básní pro okolí.
Pro vlastní potřebu vidět BPM pod fólií.
Neuroticky kmitám očima po čtenářích
Jefferse v tramvajích.

Stromy ztratily svý jistoty. Mám možnost
stejně se obnažit, ořezat se na kost.
Mý holý tělo plápolá po listech bloku,
kam píšu vkládám kus sebe,
rok od roku.

Je zvláštní
odsekávat kusy masa pro umění.
Protíct jak pramen vody mezi prsty lidí.
Býti básníkem a bát se být právě jím.
Věčně sbírat střepey kvůli vratkým ideím.

Podle kánonu.
Podle řádu.
Podle hvězd nechávám se vést,
abych pochopil,
že jsem to byl pouze já kdo vždycky zaplatil
za špatnej směr svojich cest.
Podle kánonu.
Podle řádu.
Podle hvězd; nechávám se vést,
abych pochopil,
že jsem to byl pouze já kdo vždycky zaplatil.

Mám život na dlani.
To co mě k zemi sráží, to co mě nutí jít,
je jenom poznání.
Madam a já pěkněj pár, jen trochu fatální.
Chtěl jsem jí nahradit
a přišlo pokání.

Zakrejuvám si zrak,
když se madam usměje.
Když si sundá šat.
Beru pero musím psát!
Utíkám s ní pryč.
nelze jen tak žít.
To ať mi radši srdce protne její ostrý šíp!

Miláčku dejchej! Dejchej!
Musíme jít přece dál.

Tam kde běžně lidi končej život není karneval.
Nechtěl jsem věřit,
chtěl jsem jí obviňovat.
Za možnost druhé lidi,
jen tak nemilovat.

Existence jako šance moh' to skončit potrat.
Teď se ale denně učím, jak tu lásku rozdat.
Její věty mají víc odkazů, než Verseilles komnat.
Jsou mi symbolem.
Můžu se v nich schovat.

Podle kánonu.
Podle řádu.
Podle hvězd nechávám se vést,
abych pochopil,
že jsem to byl pouze já kdo vždycky zaplatil
Za špatnej směr svojich cest.
Podle kánonu.
Podle řádu.
Podle hvězd; nechávám se vést,
abych pochopil,
že jsem to byl pouze já kdo vždycky zaplatil.